

สวัสดิ์ครับพี่น้องวัดเซนต์หลุยส์

“พระวรกายของพระองค์ก็เปลี่ยนไปต่อหน้าเขา พระพักตร์เปล่งรัศมีดุจดวงอาทิตย์ ฉลองพระองค์กลับมีสีขาวดุจแสงสว่าง โมเสสและประกาศกเอลียาห์สำแดงตนสนทนากับพระองค์” (มธ 17:1-9)

มนุษย์มักจะแต่งตั้ง เสริมความดี และเลือกคบคนเพื่อส่งให้ตัวเองดูดี นำเชื่อบางครั้งแอบอ้างเพื่อประโยชน์ตัวเอง และกลายเป็นการหลอกลวงไป สนใจแต่เห็นแก่ตัว ไม่สนความเดือดร้อนของผู้อื่น เพราะการหลอกลวงของตน บรรดาสาวกก็หวังว่า **พระเยซูเจ้าจะทำให้เขาพบความสำเร็จในชีวิต** การติดตามพระเยซูเจ้าทำให้พวกเขาเป็นที่รู้จักและได้รับเกียรติ ได้รับการเคารพยกย่อง เพราะเป็นศิษย์ใกล้ชิดพระองค์ แต่หลายครั้งพระเยซูเจ้ากลับพูดถึงแต่ความตาย ทรมาน ซึ่งตรงข้ามกับสิ่งที่พวกเขาหวัง และแสวงหา นำมาซึ่งสิ่งหรือพระวาจาความคิดที่พวกเขาไม่เข้าใจ หลายคนท้อแท้ ผิดหวัง และละทิ้งพระองค์ไป **พระองค์ทำให้เราผิดหวังหรือไม่?**

พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นไปบนภูเขาสูง มิใช่เพื่ออวดพระสิริรุ่งโรจน์ (โชว์เหนือ) แต่เพื่อไปถามพระประสงค์ของพระบิดา ว่าใช่ไหม? ได้เวลาหรือยัง? พระองค์มาถูกทางไหม? และคำตอบที่พระองค์ได้ ใช่เลย **เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่พระองค์ทำให้พอพระทัย** เพราะเอลียาห์และโมเสส มาเพื่อเป็นพยานในเรื่องนี้ เป็นกำลังใจและปลอบโยนพระเยซูเจ้าด้วยในเวลาเดียวกัน เป็นเครื่องหมายชัดเจน ซึ่งไม่ได้ทำนายดีเท่าไรสำหรับพระเยซูเจ้า (แม้เปโตรจะยินดี) และจากเสียงหนึ่งดังจากเมฆนั้นว่า **“ท่านผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เราพึงพอใจยิ่งนัก จงฟังท่านเถิด”** พระบิดากล่าวรับรองเองว่า พระองค์ทำสิ่งที่ทรงพอพระทัย เป็นเวลานี้ เป็นหนทางนี้ เป็นความจริงนี้ พระบิดาทรงรับรองพระเยซูเจ้า นำภูมิใจแต่ก็นำวันเกรงในเวลาเดียวกันสำหรับพระเยซูเจ้า ใครจะมาเข้าใจพระองค์ได้!

แม้ผู้ที่เข้มแข็งที่สุดอย่างพระเยซูเจ้า ยังต้องการกำลังใจ โดยเฉพาะช่วงเวลานี้ เพราะพระองค์กำลังก้าวเข้าไปสู่เส้นทางของความตาย ต้องไปสู่กางเขนที่หนักอึ้ง ดังนั้น สิ่งที่พระองค์

ต้องการตอนนี้คือ **“กำลังใจจากคนที่เข้าใจ”** บนพื้นฐานของความเข้าใจ ซึ่งคนที่ประจักษ์มาสนทนากับพระเยซูเจ้าเคยผ่านการทดลองนี้มาแล้ว และเข้าใจพระเยซูเจ้าได้ดีเลย นั่นคือ โมเสสและเอเลียห์เข้าใจชัดเจน เพราะโมเสสและเอเลียห์เคยต้องอดทนกับประชากรที่คือร้อน เชื่อยากเหล่านี้มาแล้ว เมื่อตอนยังมีชีวิตอยู่ แทบจะกลั้นใจตาย และไม่เข้าใจว่า **ทำไมพระเป็นเจ้ายังรักและให้อภัยประชากรที่คือร้อน หัวแข็งเหล่านี้** ดังนั้น ทั้งสองเข้าใจจริง ๆ และสามารถให้กำลังใจได้ เพราะเป็นพระประสงค์ **“ไม่รู้ว่าพระเยซูเจ้ามีกำลังใจขึ้นใหม่? แต่ทั้งสองยืนยันว่า “ท่านมาถูกทางแล้ว”** เปโตรแม้จะอวย แต่ไม่ใช่เวลา และไม่ใช่สิ่งที่พระเยซูเจ้าต้องการ พระองค์ต้องการคนที่ **“ฟัง” “อยู่กับพระองค์” “ติดตามพระองค์”** ดังนั้น จึงเป็นผู้ที่ไวต่อความรู้สึกของผู้ที่ต้องการ จึงให้กำลังใจโดยรู้จักสังเกต ใส่ใจ บนพื้นฐานของความเข้าใจ และอาจแก่เจียบ ๆ พุดน้อย ๆ ตะมุตะมิ เป็นกำลังใจ ทำที่ที่ให้สำคัญกว่าคำพูดมากมาย

กางเขนของใคร ก็กางเขนคนนั้น แยกแทนกันไม่ได้ กางเขนของพระองค์ พระองค์ต้องแบกเอง เดินทางกางเขนเอง และถูกตรึงกางเขนเอง จะให้เปโตรไปแทน หรือต่อรองกับพระบิดาก็ไม่ได้ และให้โมเสสและเอเลียห์ช่วยเจรจากี้ไม่ได้ จะแยกแทนก็ไม่ได้ด้วย เพราะทั้งสองก็ได้แบกของตนมาแล้ว และสักวันหนึ่ง เปโตรก็จะมีกางเขนของตัวเองที่ต้องแบกเอง ผ่านเอง ถูกตรึงเองเช่นเหมือนกันกับพระเยซูเจ้า **“ผู้เป็นพระอาจารย์และได้แบกกางเขนนำหน้าเขาไป ดังนั้น กางเขนเรา เราต้องแบกเอง** จะไปโยนให้ใครไม่ได้ จะทิ้งกางเขน ก็ไม่ได้ พระเยซูยอมละจากสิริรุ่งโรจน์บนภูเขานี้ ...ไปสู่กางเขนก่อน

สิริรุ่งโรจน์ มาหลังการกลับคืนชีพ และการกลับคืนชีพ มาหลังการสิ้นพระชนม์และถูกตรึงกางเขน สิริรุ่งโรจน์ ซ่อนอยู่ รอคอยให้ไปถึง **“นี่คือบุตรสุดที่รักของเรา ผู้ที่เราได้เลือกสรร จงฟังท่านเถิด”** เป็นคำรับรองของพระบิดา มิใช่เพราะเป็นบุตรพระเจ้า แต่เพราะทรงยอมรับ น้อมรับน้ำพระทัยที่จะถวายชีวิตเพื่อไถ่กู้มนุษย์จาก **“บาป”** จะสำเร็จไป **พระเยซูเจ้ากำลังจะไปไถ่โลกด้วยชีวิตของพระองค์** ไม่หนี ไม่ประวิงเวลา เป็นนัยยะว่า บรรดาศิษย์ต้องฟังพระองค์ เลียนแบบพระองค์ และติดตามพระองค์ไปจนถึงกางเขนของตนด้วย

ขอพระเจ้าอวยพร

คุณพ่อวราพงษ์ วิถีสุนันทชัย